

opnaaes uimodfagt, det Gnefte, som kan opnaaes i Fred og Ro. Uden altsaa tractatmæssig at have forpligtet sig hertil, har Kongen declareret, at han, ikke tvungen ved nogen udvortes Magt, men i Formen frivillig, skøndt maaskee meget nødig, vælger dette Resultat. Det er dette Resultat, som Kongens Regjering søger at bringe til den bedst mulige Udførelse, at gjøre saameget godt ud af, som der kan gøres; men for at kunne gjøre, behøves der, idetmindste for nogen Tid, en vis Uforstyrrelighed for Kongens Ministerium. Naar den Tid er kommen, da Trykket udenfra ophører, da det ikke længere er farligt med Hensyn til Udlandet og med Hensyn til dets Indblander, som er det lidet Duffeligste af Alt, naar man altsaa skal til at forhandle og forenes om Indholdet af Fællesforfatningen, saa vil det, hvis det skal ske af det nærværende Ministerium paa Regjeringens Vegne, ske ærligt og aabent; skal det ikke ske ved det nærværende Ministerium, men ved et andet Ministerium, saa vil jeg her bemærke, at saa er Faren ikke saa stor, isald Kongen antager et andet Ministerium dertil, som jeg troer Faren vilde være nu, hvis Kongen i dette Dieblik forkastede sit nærværende Ministerium.

Grundtvig: Dersom jeg her skulde gaae ud fra den samme Forudsætning, som den høitærede Minister gik ud, at i Forslaget til Adressen var det modtaget som givet, som uforanderligt, hvad der findes i Kundgjørelsen af 28de Januar, saa at det kun gjaldt om Udførelsen, om Willien og Dygtigheden til at gennemføre den, (dersom jeg gik ud fra denne Forudsætning, som jeg ikke kan sige Ministeren med Uret gik ud fra, med Hensyn paa den ærede Rigsdagsmand, som motiverede Adressen (Hør!), ja, da kunde det jo nok være, at jeg kom til endeel af de samme Resultater, som den høitærede Minister; thi jeg maa tilstaae, at dersom jeg anstaae, hvad Kundgjørelsen indeholder som Noget, der var taaleligt for Danmark og det danske Folk, dersom jeg troede, at det kun vilde være en slet Udførelse deraf som vilde være farlig, ja, saa veed jeg ikke, hvorfor jeg ikke skulde tiltroe det nærværende Ministerium, som har tilraadet Hans Majestæt denne Kundgjørelse, baade Willie og Dyg-

tighed til at udføre det (Hør!), og altsaa skulde jeg i saa Fald ikke finde den mindste Drift til at tale mod det nærværende Ministerium; men det er nu som jeg oftere og ved Indbringelsen af denne Adresse! saal tydelig som jeg kunde, har udtalt, at det er jo først og sidst for Kundgjørelsens Skyld, at jeg stemmer mod det nærværende Ministerium, og vil slutte mig til enhver Bøn om, at Danmark maa befries fra det snarest muligt. Jeg udviklede det sidst, og skal derfor kun med et Par Ord gjentage det her idag, at det er fordi, efter min fuldeste Overbeviisning, at denne Kundgjørelse med et halvt ansvarligt og halvt uansvarligt Ministerium, som den selv bekjender; en saadan Kundgjørelse ikke grundlovmæssig kan komme til den danske Rigsdag, langt mindre kan Rigsdagen, efter min Overbeviisning, indlade sig paa nogen Maade med et Ministerium, der saaledes fremtræder med en Part Ansvarlighed, som paa ingen Maade kan sikkre Danmarks Rige sin første, sin væsentligste Fordring, og dernæst uden at gaae ind paa Detaillen i hvad denne Kundgjørelse ellers indeholder, saa er det jo klart og bekjendt, det er jo hvad den høitærede Minister ogsaa i dette Dieblik stod og udviklede for os, at hvad dette Ministerium anseer for nødvendigt og anseer for forsvarligt at sige os og at byde os; det er, at Slesvig skal staae i samme Forhold til Danmarks Rige ligesaa uafhængig deraf som Holsteen har Ret til at staae. Kun en Ting, som vi veed der staaer i Kundgjørelsen, skal jeg nævne, det er at man agter at give Slesvig saavel som Holsteen en Stænderforfatning med besluttende Myndighed; kan det nu paa nogen Maade være tvivlsomt, hvortil Slesvig i Birkeligheden kommer til at høre, om det kommer til at tilhøre sig selv eller Holsteen, kan der være nogen Tvivl om, hvad der kommer til at raade i Slesvig, naar der skal være en uafhængig Repræsentation, som skal være en Stænderforfatning, som altsaa skal dannes efter Stænderanskuelse og Stænderlove eller blot efter Stænderanskuelse; thi da veed vi, da er det umuligt andet, end at den tydske Interesse, som der jo hersker i den hele egentlige tydske Deel, og har fiendtligt Sind mod Danmark,